

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 324/2020
20.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ...и ББ из ..., као правних следбеника пок. ВВ из ... и пок. ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Катарина Дишић, адвокат из ..., против туженог „Индустрије машине и трактора“ АД у стечају, из Београда, ради исплате, решавајући сукоб надлежности, у седници одржаној 20.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца сада пок. ВВ је дана 30.04.2003. године поднела тужбу Четвртом општинском суду у Београду којом је тражила да се тужени обавезе да јој, на име неисплаћене разлике у заради, исплати износ од 119.045,10 динара. Пресудом Четвртом општинског суда у Београду П1 1314/08 од 25.08.2009. године, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да правним следбеницима тужилце, на име неисплаћених зарада, плати износе ближе наведене у изреци.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужени, Окружном суду у Београду, дана 23.11.2009. године.

Након што је тужилца преминула, првостепена пресуда је исправљена, означавањем њених правних следбеника АА из ..., ББ из ..., ГГ из ..., а после смрти ГГ поступак је прекинут и настављен.

Потом је Трећи основни суд у Београду, решењем П1 4463/10 од 13.12.2017. године, у првом ставу изреке, прекинуо парнични поступак који се води под П1 4463/10, због отварања стечајног поступка над туженим. У другом ставу изреке, огласио се стварно ненадлежним за поступање у предметној парници. У трећем ставу изреке, констатовано је да ће се списи предмета по правноснажности решења доставити Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности применом чл. 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је

нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према чл. 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, број 104/09 са изменама), у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја, између осталог, прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину. Услови за настављање парничног поступка у коме је стечајни дужник тужени прописани су чланом 90. и 91. тог закона. Према чл. 91. став 3. овог закона, ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим, а против решења из овог става жалба није дозвољена (став 5).

У конкретном случају услови за наставак прекинутог поступка у односу на туженог који се налази у стечају, прописани чланом 90. Закона о стечају, нису били испуњени. Тачније, Трећи основни суд у Београду правилно је поступак у овом спору прекинуо применом чл. 222. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку, али није могао истим решењем предмет уступити Привредном суду у Београду, без предлога тужиоца или стечајног управника туженог за наставак поступка и без доношења решења о настављању поступка, уколико су за то били испуњени услови из чл. 90. Закона о стечају.

Зато је, у овој фази поступка, стварно надлежан основни суд - у овом случају Трећи основни суд у Београду. Осим тога, након доношења одлуке у наставку поступка, уколико се таква одлука буде донела, неопходно је да се одлучи о жалби на првостепену пресуду изјављеној 23.11.2009. године.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић